

Arrest

nr. 309 584 van 11 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. ZHVANIA
Rue du Parc 23
7100 LA LOUVIÈRE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat K. ZHVANIA, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient op 24 mei 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 2 december 2022 en op 13 januari 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) besluit op 21 september 2023 tot de beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 31 augustus 2023 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

U heeft bovendien, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen, verrat in de brief die u op 2 augustus 2023 werd verstuurd.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 39/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van het “*beginsel van hoor en wederhoor zoals met name neergelegd in artikel 62 van de LSE*” en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker haalt ook een kennelijke beoordelingsfout aan.

Verzoeker houdt voor dat hij de uitnodiging voor het persoonlijk onderhoud dat was gepland op 31 augustus 2023 nooit heeft ontvangen op zijn gekozen woonplaats, net zo min als de vraag om inlichtingen verrat in de brief van 2 augustus 2023.

Hij vervolgt dat het administratief dossier ook geen enkel bewijs bevat van de aangetekende verzending van de oproeping naar zijn gekozen woonplaats zodat in deze stand van zaken niet kan worden vastgesteld dat de commissaris-generaal deze oproepingsbrief effectief heeft verstuurd en hij deze op zijn beurt heeft ontvangen.

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn vluchtmotieven en betoogt dat hij als vluchteling moet worden erkend dan wel subsidiaire bescherming moet worden verleend.

Verzoeker voegt geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Andere stukken

Verzoeker legt op 7 maart 2024 twee steunbrieven neer.

4. Beoordeling

4.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

4.2. De bestreden beslissing steunt onder meer op artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met name indien :

1° de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft;

[...]”

Gelet op het bepaalde in artikel 18, § 2, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de

Staatlozen, bedraagt de door de Koning bepaalde redelijke termijn om schriftelijk een geldige reden mee te delen voor de afwezigheid te dezen 15 dagen na de vastgestelde datum van het gehoor.

4.3. Gelet op de stukken in het administratief dossier wordt in de bestreden beslissing in het licht van deze wetsbepalingen geheel terecht gemotiveerd als volgt:

“U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 31 augustus 2023 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.”

4.4. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker het hiermee niet eens is, maar hij laat na concrete, objectieve en dienstige elementen of argumenten bij te brengen die aan het voorgaande afbreuk doen of er een ander licht op werpen.

Door eenvoudigweg en op louter algemene, niet gestaafde, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde wijze te poneren dat hij de oproepingsbrief niet zou hebben ontvangen, ontkracht hij deze motieven niet.

Verzoeker voert voorts aan dat het administratief dossier geen bewijs van aangetekende zending bevat zodat niet kan worden vastgesteld dat de oproepingsbrief voor het persoonlijk onderhoud daadwerkelijk naar zijn gekozen woonplaats werd gestuurd, maar kan allerminst worden gevolgd.

Uit nazicht blijkt immers dat het administratief dossier wel degelijk het bewijs bevat van het aangetekend schrijven waarbij hij voor het persoonlijk onderhoud op 31 augustus 2023 werd opgeroepen. Dit stuk bevestigt voorts dat de brief *“oproeping persoonlijk onderhoud”* van 1 augustus 2023 per aangetekend schrijven naar de gekozen woonplaats van verzoeker werd verstuurd (AD CGVS, envelop aangetekend schrijven; verklaring verandering of bevestiging van gekozen woonplaats, 28 juli 2023). Volgens de informatie op de envelop van de aangetekende zending werd de oproepingsbrief een dag later, op 2 augustus 2023, op de gekozen woonplaats aangeboden, was verzoeker op dat moment afwezig en werd er bericht gelaten dat hij een aangetekende brief had ontvangen. Verzoeker heeft de aangetekende zending nadien *“NIET AFGEHAALD”* in het op de briefomslag vermelde postkantoor, waarna de aangetekende zending werd teruggestuurd naar het CGVS waar zij op 22 augustus 2023 (terug) in ontvangst werd genomen.

De oproeping voor het persoonlijk onderhoud werd aldus op een correcte, rechtsgeldige wijze, bij een ter post aangetekende zending, verstuurd naar de gekozen woonplaats, in overeenstemming met artikel 51/2, zesde lid van de Vreemdelingenwet alsook artikel 57/8 van diezelfde wet. Dit blijkt uit het administratief dossier, hetgeen verzoeker ook zelf had kunnen nagaan, in tegenstelling tot wat hij in het verzoekschrift voorhoudt. Verzoeker verschaft geen enkele uitleg voor het gegeven dat de aangetekende zending niet werd afgehaald.

4.5. Waar in de bestreden beslissing wordt vermeld dat verzoeker zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die hem op 2 augustus 2023 werd verstuurd, kan uit het administratief dossier niet blijken dat hem om dergelijke inlichtingen werd gevraagd. De in het administratief dossier vervatte brief van 2 augustus 2023 betreft immers diezelfde oproeping voor persoonlijk onderhoud op 31 augustus 2023.

De Raad neemt aan dat dit een materiële vergissing betreft en in elk geval een overtollig motief vormt; het doet immers geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan de oproepingsbrief voor het persoonlijk onderhoud.

Dit element is voldoende schragend en volstaat op zich voor de verwerende partij om te besluiten tot de beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het dossier blijkt verder dat verzoeker naliet om aan deze oproeping gevolg te geven, dat hij niet kwam opdagen tijdens het persoonlijk onderhoud en dat hij naliet om binnen de gestelde termijn een geldige reden mee te delen voor zijn afwezigheid.

De vaststelling dat verzoeker afwezig was op het persoonlijk onderhoud van 31 augustus 2023 en geen geldige reden heeft meegedeeld zijn afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud, blijft aldus overeind. Verzoeker slaagt er met zijn niet-gestaafde en ongefundeerde betoog niet in om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van zijn verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

4.7. De door verzoeker bijgebrachte steunbrieven doen geen afbreuk aan wat voorafgaat. Ze vormen immers geen antwoord op de bestreden beslissing, die van proceduretechnische aard is, en zijn derhalve niet dienstig.

4.8. Het verdere betoog omtrent de vluchtmotieven van verzoeker en de aangevoerde schendingen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en het beginsel van “*hoor en wederhoor*” zijn evenmin dienstig. Nu niet blijkt dat ten onrechte zou zijn besloten tot de beëindiging van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, is een toetsing van verzoekers vluchtmotieven aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is en moest hierover niet worden gemotiveerd. Daar verzoeker zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan de oproepingsbrief voor een derde persoonlijk onderhoud dat nodig werd geacht, mocht de verwerende partij trouwens stellen dat verzoeker het haar onmogelijk maakt te oordelen of verzoeker nood heeft aan internationale bescherming en dat zijn gedrag blijk geeft van desinteresse. Dat verzoeker heden de bestreden beslissing aanvecht, doet daaraan geen afbreuk. Niets belet verzoeker overigens om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen waarbij met toepassing van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet zijn beschermingsverzoek meteen ontvankelijk zal worden verklaard, waardoor hij ook opnieuw opvang zal genieten en hij de mogelijkheid heeft om alsnog te worden gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er op correcte wijze toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES